

Svjedok

LIST UČENIČKOG DOMA SPLIT

BROJ 21, TRAVANJ 2017.

IZDVAJAMO:

- HODOČAŠĆE U VUKOVAR
- JOSIP IVICA: ŽELIM PUTOVATI SVIJETOM
- RAZLIČITOSTI – NAŠE BOGATSTVO

Svjedok

LIST UČENIČKOG DOMA SPLIT • BROJ 21

UVODNIK

IZDAVAČ

Učenički dom Split
Mätze hrvatske 13
21 000 Split
tel: 021 465 433; fax: 021 453 066
www.dom-ucenicki-st.skole.hr

ZA IZDAVAČA

Mladen Kamenjarin, dipl. ing.,
ravnatelj doma

FOTOGRAFIJE

Fotografska sekcija

VODITELJ SEKCije I GLAVNI UREDNIK

Ivan Smoljić, dipl. uč.

UČENICI - UREDNICI

Ani Mladinić
Peta Krilić
Peta Perkušić
Tonči Gabelić
Josip Ivica
Mateo Dujić

TISAK

Dalmacija papir, Split

NAKLADA

200 primjeraka

Split, travanj
2017.

Na naslovnoj stranici

Najljepša
uspomena iz
Vukovara
(studenzi, 2016.)

SADRŽAJ

O NAMA	Ovogodišnja statistika3
REPORTAŽA	Hodočaće u Vukovar4
DOGAĐANJA7
POTICAJ ZA RAZMIŠLJANJE	Čavli u ogradi14
USPOREDNIK	Razlika između gubitnika i pobjednika16
PANorama	Panoi ove školske godine17
MATURANTI 2016./2017.	Veličanstvenih 5318
PSIHOLOGIJA ŽIVOTA	Različitosti - naše bogatstvo25
PREDSTAVLJAMO VAM	Foto je njihov moto27
RAZGOVOR	Josip Ivica: Želim putovati svijetom30
LITERARNO LIKOVNI KUTAK32
SVIJET TEHNIKE	Robotika danas36
ZAGONETKE	Odgometanjem odagni dosadu38
PORTRET VELIKANA	Vasko Lipovac40

Dragi naši čitatelji,

Pred Vama je novi, još uzbudljiviji i zanimljiviji broj našeg i Vašeg Svjedoka.

Još se jedna školska godina polako približava kraju, a sreća Vam se u njoj trebala osmijehnuti barem na neki način. Nadamo se da ćemo Vam novim brojem našeg lista prenijeti dio Domske atmosfere koja je prožeta zabavom, prijateljstvima, ali i učenjem. Kroz sve probleme prolazili smo zajedno i odlučili se ustati i ustajno krenuti dalje.

I ove smo godine, kao i svake do sada, sudjelovali na brojnim natjecanjima i smotrama. Posjetili smo Vukovar, vi-

djeli kako Zagreb izgleda za vrijeme adventa i po drugi put sudjelovali na Riječkom karnevalu.

Sve u svemu, bilo nam je lijepo putovati diljem Lijepe Naše, posjećivati mnoga mjesto te stjecati nezaboravna iskustva. Također smo ponešto i naučili. No, ne trebamo samo putovati da bismo se zabavili. Dok god imamo jedni druge, zabavno nam može biti svugdje. Ni kreativnost nismo skrili, a pokazali smo je našim idejama te likovno-literarnim uradcima.

O svemu tome, ali i mnogim drugim zanimljivostima, možete čitati na stranicama koje slijede. Stoga ne duljimo, krenimo...

U ime uredništva Paula & Tonči

Naši učenici ispred doma

Ovogodišnja statistika

Jedna stara izreka kaže: „Brojke ponekad govore više od riječi.“ Stoga ćemo vam u ovoj rubrici pisati više brojkama nego riječima. Ove 2016./2017. školske godine u Učenički dom Split se upisalo 189 učenika i 109 učenica što je ukupno 298 upisanih. Od ukupnog broja, njih 214 pohađa neki od četverogodišnjih negimnazijskih programa. Petogodišnji program za medicinske sestre opće njege u Zdravstvenoj školi, pohađa 33 učenika. Manji broj učenika, njih 17 pohađaju trogodišnje strukovne škole. Gimnaziju, tj. neki od gimnazijskih programa pohađa 34 učenika. Učenici dolaze iz čak 11 županija diljem Republike Hrvatske.

Odgojno obrazovni rad u Učeničkom domu provodi se u 11 odgojnih skupina koje vode odgajatelji. Uz poslove vodenja odgojne skupine odgajatelji vode i sekcije slobodnih aktivnosti.

Slobodno vrijeme u Domu

ODGAJATELJI	Odgojne skupine	Izborni programi
Branka Todorić, prof.	1.	KREATIVNA SEKCIJA (likovne kategorije)
Goran Samardžić, prof.	2.	MALI NOGOMET i INFORMATIČKA SEKCIJA
Branimir Jukić, prof.	3.	PRIRODOSLOVNA SEKCIJA i STOLNI TENIS (m)
Ivan Smoljić, dipl.uč.	4.	NOVINARSKA SEKCIJA i KNJIŽNICA
Senad Čaplja, dipl.ing.	5.	TEHNIČKA SEKCIJA i UČENIČKA ZADRUGA
Jelena Lukšić, prof.	6.	KREATIVNA SEKCIJA (primijenjena umjetnost)
Boris Bolanča, prof.	7.	GLAZBENA SEKCIJA
Željana Puizina, prof.	8. a	FOTOGRAFSKA SEKCIJA, KOŠARKA (m), BADMINTON (m,ž)
Jelena Voroncov Eterović, prof.	8. b	DRAMSKO-RECITATORSKA SEKCIJA
Silvija Katavić, prof.	9. a	ŠAHOVSKA SEKCIJA (m,ž)
Deni Tudor, prof.	9. b	PLESNA SEKCIJA

Zaduženja odgajatelja u školskoj godini 2016./2017.

Škola	Ukupno učenika	Postotak
Zdravstvena škola Split	73	24,50 %
Pomorska škola Split	29	9,73 %
Škola za dizajn, grafiku i održivu gradnju Split	26	8,72 %
III. gimnazija Split	20	6,71 %
Graditeljsko-geodetska tehnička škola Split	20	6,71 %
Prirodoslovna tehnička škola Split	17	5,70 %
Elektrotehnička škola Split	17	5,70 %
Tehnička škola za strojarstvo i mehatroniku Split	15	5,03 %
Škola likovnih umjetnosti Split	14	4,70 %
Srednja tehnička prometna škola Split	13	4,36 %
Turističko-ugostiteljska škola Split	10	3,36 %
Srednja škola Dental centar Marušić, Split	9	3,02 %
Ekonomsko-birotehnička škola Split	8	2,68 %
Obrtna tehnička škola Split	4	1,24 %
I. gimnazija Split	3	1,01 %
V. gimnazija „Vladimir Nazor“ Split	3	1,01 %
Industrijska škola Split	3	1,01 %
Komercijalno-trgovačka škola Split	3	1,01 %
Ostale škole (po 1 ili 2 učenika)	11	3,69 %

Brojno stanje učenika po školama

HODOČAŠĆE U VUKOVAR

Polazak: 17.11.2016. u 8 sati

Povratak: 20.11.2016. u 22 sata

Voditeljica projekta: Deni Tudor, prof.

Ove školske godine naš je Dom prihvatio poziv i upustio se u pothvat pješačenja od Osijeka do Vukovara, kako bismo odali počast svim žrtvama Domovinskog rata. Nas dvadeset hrabrih zajedno s odgajateljicama, stručnim suradnikom i ravnateljem prihvatio je izazov ovog jedinstvenog hodočašća.

Putovanje je započelo već u Splitu. Deset sati u autobusu do Osijeka nam je brzo prošlo, uz pjesmu, igranje *Una*, smijeh i, naravno, spavanje. U Osijeku,

Razgovor za lokalnu TV

Paljenje svijeća za vukovarske žrtve

u Domu Ugostiteljsko-turističke škole su nas srdačno dočekali. Dobro su nas najeli kako bismo mogli izdržati 46 kilometara hodanja. Oboružali smo se šalovima, kapama i magnezijem protiv grčeva te odlučno zakoračili cestom koja je vodila do neustrašivog herojskog grada Vukovara.

Putem smo razgovarali, upoznavali se s drugim ljudima i družili se. Nismo mislili na put koji nas čeka. Vrijeme je prolazilo, a s njim i prijeđeni kilometri. Cijelim putem nas je vodila jedna misao, a to je kako su naši prijatelji, očevi, naši najmiliji dali svoj život kako bismo mi danas mogli živjeti u slobodnoj i samostalnoj državi. Bivali smo sve umorniji, sve više žuljeva imali smo na nogama, ali nismo se predali. Došli smo do cilja. Rano ujutro, u svitanje dana ušli smo u Vukovar. Prolaskom kroz

Ispred Doma učenika Ugostiteljsko-turističke škole Osijek

Klara Beljo: Molitva za Vukovar

Ispred vukovarske bolnice

Na Ovčari

SUNCE NA KRAJU

Odjekuje plač, čuje se krik.
Razorena sva su polja.
Od boli i straha ne zna čovik
Kamo krenuti, gdje sudbina je bolja?

Na tren se zaustavi
I stvara sliku u glavi:
Što sad da napravi
Kad se Dunav više ne plavi.

Svaki ugao ulice
Prekriven je crvenim flekama,
Još su žive traume djece
Dok su se skrivala pod dekama.

Ali ipak, nakon svakog zlog čina
Iziđe opet sunce na kraju.
Danas gromko odjekuje himna,
Drugi dive se našem raju.

Ni jedna puška, ni jedan metak
Od hrabro srca nije jači.
Domovina je ono što u sebi nosiš,
Na dobrim djelima se junači.

Petra Kelava

grad mogu se još uvijek vidjeti rane zadobivene tijekom rata. Žalosna je sama pomisao na to što je čovjek spreman napraviti drugom čovjeku, susjed susjedu. Nekoć jedan, a sada dva potpuno različita svijeta. Hoćemo li ikada naučiti? Umorni, ali ispu-

Pod Vodotornjem

Pripreme za polazak

njene duše i s toplinom oko srca vratili smo se u Osijek. Sutradan smo uživali u ljepotama Vukovara i Osijeka. Bilo je zanimljivo vidjeti nešto novo, upoznati nove ljude i vidjeti njihov način života koji je drugačiji od našega u Dalmaciji.

Kad smo odlazili iz Osijeka prema Splitu, najviše nas je pogodilo to što smo se morali rastati od odličnog društva iz Doma. Nikada nećemo zaboraviti zajedničko druženje, smijeh i zabavu. Pomalo tužni što je sve gotovo, ali ispunjeni duhom, vratili smo se u Split. Pothvatu *hrabrih* došao je kraj. Nadamo se da će nas pozvati i dogodine.

Napisala Karla Radojković

Hodali su:

Marina Anić, Klara Beljo, Josipa Bilić, Katja Brajković, Katarina Čavara, Leo Ćelić, Lucija Franić, Lucija Jurela, Katarina Klepo, Margareta Kujundžić, Marijana Kujundžić, Nera-Ana Latinac, Romana Matić, Josipa Protić, Karla Radojković, Irena Sušić, Antea Tonšić, Magdalena Tutek, Lucija Vekić i Julia Veljača.

O VUKOVARU

- DA SE NE ZABORAVI

- 87 dana Vukovar je bio pod opsadom
- 30 tisuća vojnika JNA sudjelovalo je u agresiji nad Vukovarom
- 6. 500 000 projektila ispaljeno je na Vukovar
- 21. studenoga 1991. – pad Vukovara
- 1100 branitelja ubijeno
- 2600 nestalih branitelja
- 3000 ubijenih civila
- 86 ubijene djece, od čega 54-ero mlađih od 10 godina
- Bez jednog ili oba roditelja ostalo je 858 djece.
- Sve žrtve nisu pronađene, zato ne možemo znati točan broj
- Ranjeno je 2500 osoba od čega su njih 570 ostali trajni invalidi.

Na šetnici uz Dravu

REGIONALNA U ZNAKU KOŠARKE, STOLNOG TENISA I DIZAJNA

Travanj prošle godine prošao je u znaku jubilarne 40. Regionalne domijade koja je upriličena u Dubrovniku. Djevojke i mladići iz osam učeničkih domova Dalmacije natjecali su se u brojnim disciplinama i pri tom družili te stekli nova poznanstva.

Natjecanje u stolnom tenisu

Badminton – igra parova

Naši Žuti

Sportski dio Domijade održan je 16. travnja 2016. u prekrasnom ambijentu Učeničkog doma Paola Di Rosa.

Naši stolnotenisaci **Tomislav Dropuljić, Marko Kuraja i Alen Ban** te košarkaši **Marko Antunović, Stipe Karuza, Ivan Linčir, Antonio Žuro, Pavle Slaviček, Ivan Telenta i Senaid Kajtazović** osvojili su prvo mjesto. Obje šahovske ekipe su osvojile druga mjesta. Ženska ekipa bila je u sastavu **Nikolina Glumac i Nera-Ana Latinac**, dok su za mušku

Naš ravnatelj s učenicama

Bilo je napeto i u šahu

Dodata medalja u stolnom tenisu

Dodata medalja u šahu

ekipu igrali **Mateo Dujić i trojica prezimenjaka Radić: Stipe, Jure i Vicko**. Nogometci su zauzeli četvrtu mjesto. Prošle godine po prvi je puta uvedeno natjecanje u badmintonu u kojem su naše djevojke osvojile 2. mjesto. Igrale su **Irena Sušić, Sara Ćelić i Ivana Grabovac**, a s klupe su ih bodrile **Petra Perkušić i Mia Franić**.

Kulturni dio Regionalne domijade je održan 23. travnja 2016. u prostorijama dubrovačkog kina *Sloboda*. Učenici su se lijepo zabavili uz raznovrsnu izložbu likovnih ostvarenja i bogatim programom na pozornici.

Naši učenici su postigli najveći uspjeh u području primijenjene umjetnosti u kategoriji dizajna. Likovni rad u kombiniranoj tehnici pod nazivom *More, dom i mi* osvojio je prvo mjesto stručnog žirija. Au-

Učenici u kostimima More, dom i mi

tori su: Daria Ćelić, Lara Đuzel, Antonio Fržop, Antonia Grbavac, Noa Grgić, Veronika Perišić, Sara Ćelić, Marina Anić, Nera-Ana Latinac i Magdalena Tutek. Učenica Laura Žuvela osvojila je 2. mjesto u kategoriji crteža, a učenik Marko Jerčić 3. mjesto u kategoriji slike. Uz zajedničku nagradu za prvo mjesto za dizajn, učenica Lara Đuzel osvo-

Odgajateljica Branka s učenicima Likovne sekcije

Naši "Heroji ulice"

Nastup Plesne sekcije

jila je još dvije. To su 2. mjesto za fotografiju i 3. mjesto u kategoriji rukotvorine. Glazbeni kvartet našeg Doma u sastavu Karla Radojković, Katarina Čavara, Zoran Glavinić i Toma Ujdur osvojio je 3. mjesto za izvedbu pjesme *Heroj ulice*. Djevojke iz Plesne sekcije Marija Bubalo, Marija Krištić, Mia Vukosav, Ana Berković, Antonija Bebić i Viktorija Bartulović osvojile su 2. mjesto za koreografiju pod nazivom *Running*. Recitacijom nas je predstavila Klara Matić. Recitirala je pjesmu Enesa Kiševića *Velik kao dijete*. U kategoriji scenskog izraza 3. mjesto pripalo je učenicima Senaidu Kajtazoviću, Iliju Buriću, Ani Berković, Josipi Franić, Mariji Bubalo, Miji Vukosav, Klari Dominiković i Klari Matić za izvedbu igrokaza *Dom i ja - da* kojim su uprizorili domski život.

Dramska sekcija na djelu

DRŽAVNA DOMIJADA: MAЛО MEDALJA, ALI PUNO UŽIVANJA

U Rovinju se od 6. do 8. svibnja 2016. odvijalo natjecanje učeničkih domova Republike Hrvatske. Regija Istočna Hrvatska je bila organizator 41. Državne domijade. Kao i svih prethodnih godina, predstavljeni su rezultati rada, vještina i sposobnosti učenica i učenika te njihovih odgajatelja u svrhu unapređenja kulture i sporta u učeničkim domovima. Što se tiće nagrada, naši košarkaši izborili su 2. mjesto. Skupina učenika s dizajnom *More, dom i mi* osvojila

Poziranje pred otvaranje Državne domijade

je 3. mjesto unutar istoimene kategorije. U prelijepom Rovinju i njegovoj okolini učenici su uživali u sportskim natjecanjima, izložbama, glazbeno-scenskom programu, radionicama i druženjima o čemu najbolje svjedoče fotografije u nastavku...

Složni Žuti

Svi naši predstavnici na Državnoj

Utakmica s Riječanima

DOŽIVLJAJ ADVENTA U ZAGREBU I SAMOBORU

U prosincu, vikend uoči zadnjeg tjedna nastave u prvom polugodištu, rezervirali smo za posjet Zagrebu, koji u adventsko vrijeme nudi pregršt događaja i manifestacija.

Ispred crkve u Samoboru

Po dolasku u metropolu, smjestili smo se u Učenički dom Novi Zagreb, a dragi domaćini su se potrudili učiniti naš boravak što ugodnijim i sadržajnijim.

U petak smo razgledali uži centar grada i uvjerili se kako je čarolija Božića oživjela uz brojne svjetleće dekoracije i ukrase, mirise medenjaka i kuhanog vina. Zagrebačke ulice i trgovi ispričali su nam pravu božićnu i bajkovitu priču.

Hladno i maglovito subotnje jutro nije omelo naš posjet parku Maksimir i čuvenom Zoološkom vrtu, u kojem smo imali priliku vidjeti kako životinje provode zimske dane. No, nas je pogotovo radovala subota poslijepodne i slobodno vrijeme jer smo se ponovno vratili u središte grada i upijali zvukove i mirise adventa. U nedjelju su domaćini organizirali razgled Samobora, malenog gradića barokne arhitekture, koji je od Zagreba udaljen 20 km. U pratnji simpatičnog vodiča, prošetali smo ulicama Samobora, upoznali se s njegovom poviješću, saznali priču o fašniku i na kraju kušali slavne samoborske kremšnите.

Advent u Zagrebu i Samoboru – izlet za čistu peticu.

BOŽIĆNA PRIREDBA: MNOŠTVO PORUKA I JOŠ VIŠE NAGRADA

Božićnoj priredbi, koja je održana 14. prosinca 2016. u domskom restoranu prethodila je sveta misa koju je predvodio **don Ante Gabrilo**, župni vikar župe Sv. Petra. Slavlje su svojim prisustvom uveličali: župnik istoimene župe **don Radojko Vidović**, župni vikar solinskog svetišta Gospe od Otoka **don Nikola Mikačić** te župni vikar susjedne župe Gospe Fatimske **don Toni Šinković**.

Plesni koraci u božićnom stilu

Nastup glazbenog sastava

Program priredbe vodile su **Ivana Bučević**, **Katja Brajković**, **Melanija Đendžić** i **Magdalena Tutek**. One su nam pripovijedale o različitim božićnim običajima te nas obogatile mnoštvom korisnih savjeta i poruka za blagdansko vrijeme. Ravnatelj **Mladen Kamenjarin** pozdravio je sve prisutne te pohvalio vrijedni rad i talent naših učenika kako u školi tako i u sekcijama slobodnih aktivnosti unutar Doma. Za kraj nam je svima čestitao Božić i zaželio uspješnu 2017. godinu.

Uz pjesmu Mariah Carey *All I Want For Christmas Is You* nastupila je naša plesna skupina u sastavu: **Ana Berković**, **Antonija Bebić**, **Marija Bubalo**, **Lea Dragojević**, **Marija Krištić**, **Tamara Turudić** i **Mia Vukosav**.

Igrokaz

Ilija Burić je recitirao pjesmu Antuna Branka Šimića *Nađeni Bog*, a **Ivo Matulić** recitacijom je predstavio svoje vlastite stihove u pjesmama *Andeo sreće i Snovi bez boja*.

Učenici Glazbene sekcije izveli su pjesmu *Božić bijeli* grupe *Dalmatino* i *Put ka sreći* Gorana Bare. Nastupili su: **Zoran Glavinić** i **Toma Ujdur** (gitara), **Marko Ugrina** (klavijatura), **Ivan Koronić** (bubnjevi) te **Katja Brajković** i **Josipa Protić** (vokali).

Voditeljice božićne priredbe

Tekst Svetog Pisma iz Pavlove poslanice Korinćanima *Hvalospjev ljubavi* recitirala je **Ana Berković**.

Naš vokalno-instrumentalni sastav izveo je pjesme: *Ruža hrvatska* od *Prljavog kazališta* i *Sve još miriše na nju od Parnog valjka*.

Tonči Gabelić, **Stipe Gilić** i **Ilija Burić** recitirali su stihove Sergeja Jesenjina *Ti ne voliš i ne žališ mene*. Dramska skupina izvela je edukativni igrokaz *Ljubav je na selu, a pamet na mobitelu*. Na zanimljiv i humorističan način uprizorili su ga: **Josipa Franić**, **Ilija Burić**, **Stipe Gilić**, **Tonči Gabelić** i **Josip Ivica** koji je svojim osebujnim stilom glume izmamio najviše osmijeha publike.

U drugom dijelu programa dodijeljene su medalje najboljim sportašima i sportašicama, sudionicima božićnih turnira u šahu, stolnom tenisu, badmintonu i nogometu:

ŠAH - UČENICE

Pobjednica je Nera-Ana Latinac, a 2. mjesto je osvojila Margareta Kujundžić.

ŠAH - UČENICI

Pobjednik je Mateo Dujić. Medalju za 2. mjesto osvojio je Ilija Burić. Trećeplasirani je bio Roko Vekić.

STOLNI TENIS – UČENICI

Zlatna medalja u stolnom tenisu je pripala Josipu Đapiću. Srebrna medalja otišla je u ruke Tomislavu Dropuljiću, dok je broncu osvojio Roko Vekić.

BADMINTON (POJEDINAČNO) – UČENICI

Zlato je pripalo Nikoli Antici, srebro Frani Simiću, dok je nagradu za 3. mjesto osvojio Ivan Gilić-Kuko.

BADMINTON (IGRA PAROVA, Ž) – UČENICE

Ivana Grabovac i Petra Perkušić osvojile su 1. mjesto i zlatnu medalju. Antonija Bebić i Monika Bekan su osvojile 2. mjesto i srebrnu medalju. Bronca je pripala učenicama Luciji Jurela i Katarini Klepo.

BADMINTON (MJEŠOVITI PAROVI)

Katarina Klepo i Frano Simić osvojili su 1. mjesto i zlatnu medalju. Srebrni par bio je Antonija Bebić i Ivan Gilić-Kuko. Nagrada za 3. mjesto pripala je Moniki Bekan i Nikoli Antici.

MALI NOGOMET

Pobjednik Božićnog nogometnog turnira 2016./2017. ekipa je zanimljivog naziva **U-630** u sastavu: Marin Mandušić, Ivan Gilić-Kuko, Nediljko Mandušić, Toma Ujdur, Ivan Šimunović, Marijo Domić, Jure Čošković i Joško Jakšić.

U završnici programa okupljene smo podsjetili na naše hodočašće u Vukovar. O projektu smo već pisali na prethodnim stranicama. Da podsjetimo: 20 učenika s odgajateljicama, pedagogom i ravnateljem propješačili su 46 km od Osijeka do Vukovara u znak zahvalnosti za herojska djela najdražeg Grada. Ovom prigodom uručena su pisana priznanja svim sudionicima. Program božićne priredbe je završio tradicionalnom božićnom lutrijom. Sretni dobitnici zasladili su se slatkim paketima, dok su oni sretnije ruke osvojili druge vrijedne nagrade.

BILI SMO VESELI KAO VESELI PIERROI

Na radionici šivanja kostima

Ovogodišnje pripreme za Riječki karneval bile su usmjerenе k izradi kostima pod nazivom **Veseli Pierroi**. Uz vodstvo odgajateljice Željane Puizina, inače koordinatorice ovog projekta, učenici su krojili i šivali karnevalsko ruho, uvježbali koreografiju i spremni, s velikim nestrpljenjem, dočekali sam nastup. Kako su ovu međunarodnu manifestaciju doživjeli naši učenici, pročitajte u članku kojeg potpisuju učenice 1. razreda Zdravstvene škole **Nikolina Dominiković i Marijana Mustapić**:

Riječki karneval održan je 26. veljače 2017., a mi ni ove godine nismo propustili taj veliki događaj. Nastupili smo u svečanoj maškaranoj povorci zajedno s učenicima još osam učeničkih domova iz Hrvatske i Slovenije.

Nastup na Riječkom karnevalu

Maske su spremne

Nakon jutarnjih priprema i oblačenja veselih kostima, uputili smo se u središte grada, dok je zimsko sunce milovalo naša maskirana lica. Usput smo upijali atmosferu karnevala koja je zavladala Rijekom. Maštoviti kostimi i maske, šarenilo boja i nasmiješena lica promatrača obećavali su nezaboravni doživljaj. Ljudi su se opustili i barem na jedan dan pretvorili u likove iz mašte. Svi su slavili karneval. Trebalo je snimiti toliko toga zanimljivog pa su nam mobiteli radili sto na sat jer željeli smo i svojima doma kasnije dočarati to ludilo. U povorci su hodali vampiri, Batmani, bebe, Pipi Duge Čarape, dinosauri... A tu smo, naravno, bili i mi, najbolji Veseli Pierroi.

Svaka maškarana grupa predstavila je svoju točku na nekoliko pozornica koje su bile postavljene za tu priliku. Tako smo i mi otplesali našu koreografiju te uzbudeno nastavili koračati u ludoj povorci. Obitelji su nas pratile preko TV-ekrana, ali mi smo presretne što smo Riječki karneval doživjele na licu mjesta. Događaj koji privlači tisuće posjetitelja i izvođača zauvijek se pamti. Voljele bismo predstavljati naš Učenički dom i sljedeće godine, a i preporučile bismo svima koji su u mogućnosti doći, da se puno ne premišljaju, nego da se pridruže povorci i uživaju u čaroliji Riječkog karnevala.

Naš redni broj 12

Povorka na Korzu

PODRŠKA ŽUPANIJSKOJ LIGI PROTIV RAKA

Jedna prije polaska

Županijska liga protiv raka Split organizirala je 26. veljače 2017. humanitarnu šetnju protiv raka FIT WALK 2017 pod sloganom *Da ti zdravje mogu dati, ja bi trka ne bi staja.*

Kao i protekle dvije godine, naši učenici i odgajatelji rado su se odazvali ovoj hvalevrijednoj akciji. Jutarnja šetnja splitskom rivom i uokolo Dioklecijanove palače te ispraćaj starta polumaratona koji je okupio

Šetnja pokraj Đardina

trkače iz cijelog svijeta završena je slatkim druženjem, uz palačinke. Uz 20-ak naših učenika, Ligu su šetnjom podržali odgajatelji **Jelena Lukšić, Branka Todorović i Ivan Smoljić.**

Zajednička fotografija nakon šetnje

Znatiželjni pogledi u terarij

PLANET ZMIJA NESHVAĆENA LJEPOTA

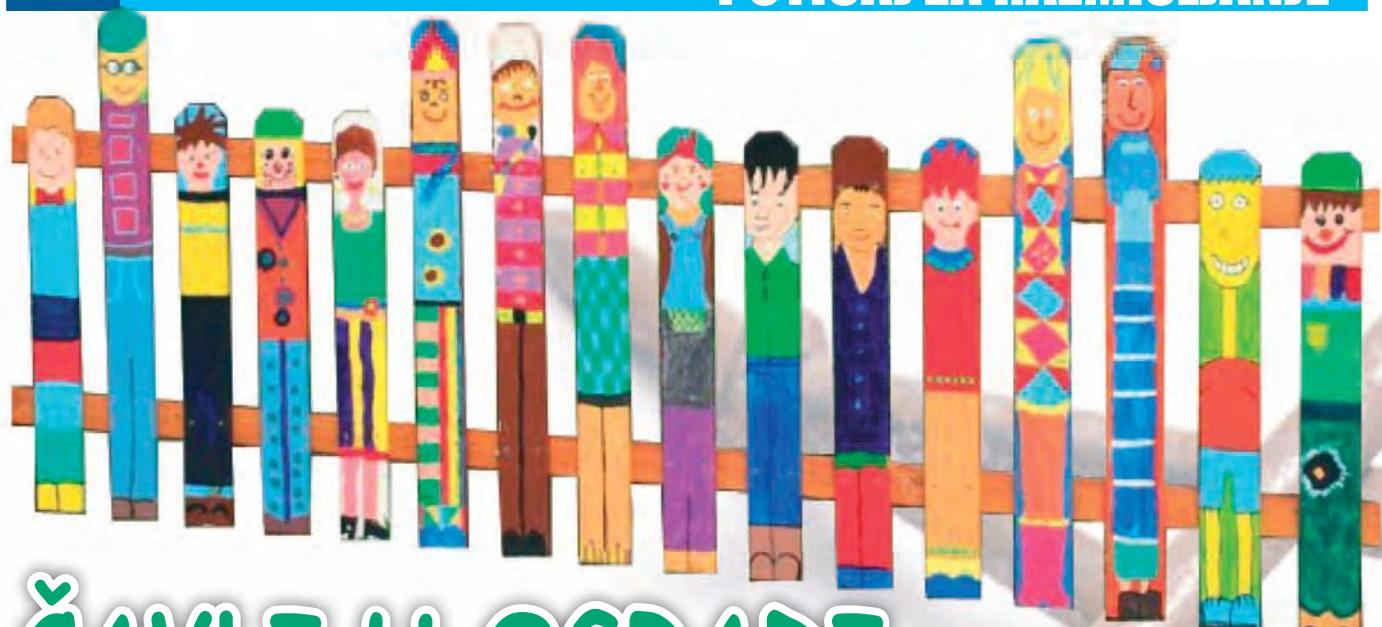
U organizaciji našeg Doma, učenici su sa svojim odgajateljima posjetili izložbu živih zmija pod nazivom Planet zmija - neshvaćena ljepota. Bilo je to 7. i 8. veljače u dvorani ŠC Gripe. Tijekom dvije večeri kolekciju zmija vidjelo je 46 učenika. Uz vodstvo stručnog vodiča i vlasnika kolekcije uživali su u osebujnoj ljepoti zmija kao što su kobra, mamba, pustinjska rogata ljutica, zeleni piton, dijamantna čegrtuša, a oni

odvažniji su imali mogućnost fotografirati se s reprezentativnim primjercima.

- Ovi terariji su sigurna zaštita za zmije. Mnoge od njih u prirodi ne bi preživjele jer su često neshvaćene, a time i ugrožene – poručio je vodič te na kraju pažljivo odmotao pitona za zajedničku fotku.

Učenici s огромним мрежастим питоном

ČAVLI U OGRADI

Bio jedan dječak koji je imao lošu narav. Jednom mu je otac dao limenku punu čavala i rekao mu da svaki put kad pobjesni i izgubi kontrolu nad sobom, ukuca jedan u ogradu.

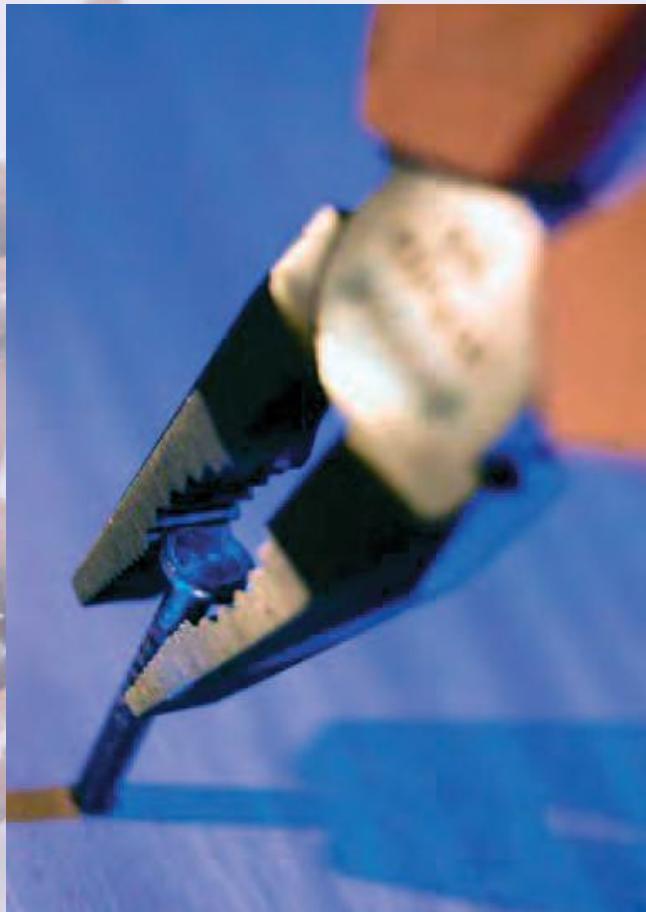
Prvoga je dana dječak ukucao 37 čavala. Tijekom sljedećih nekoliko mjeseci on jenaučio kontrolirati svoj bijes i broj zakucanih čavala se smanjivao. Otkrio je da je lakše kontrolirati svoju narav, nego zakucavati čavle u ogradu.

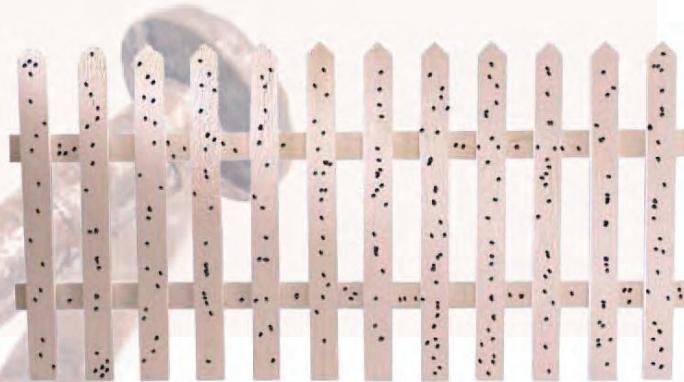
Napokon je osvanuo dan u kojem dječak nije zakucao niti jedan čavao u ogradu. Otišao je ocu i rekao mu kako toga dana nije pobjesnio.

Otac mu je tada rekao:

“Svakoga dana kada uspiješ kontrolirati svoje poнаšanje, iz ograde iščupaj po jedan čavao.” Dani su prolazili i jednoga je dana dječak bio u stanju kazati svom ocu da je izvadio sve čavle.

Otac je uzeo sina za ruku i odveo ga do ograde. Tada mu je rekao: Dobro si to učinio, sine moj, ali pogledaj sve te rupe u ogradi. Ograda više nikad neće biti ista. Kada u bijesu kažeš neke stvari, one ostavljaju ožiljak, kao što su ove rupe u ogradi.

Možeš čovjeka ubesti nožem i izvući nož i poslije toga koliko god puta kažeš da ti je žao, rane ostaju.

Verbalna rana je isto toliko bolna kao i tjelesna.

NE ZABORAVI:

Prijatelji su zaista vrlo rijedak dragulj, oni čine da se smiješi, ohrabruju te da uspiješ u nečemu, oni su spremni saslušati te, podijeliti tvoju bol, imaju lijepе riječi za tebe i uvijek im je srce otvoreno za tebe.

RAZLIKA IZMEĐU GUBITNIKA I POBJEDNIKA

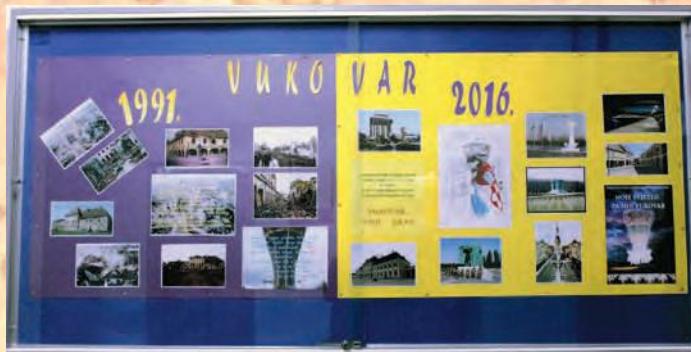
GUBITNIK	POBJEDNIK
Kada učini kakvu pogrešku kaže: "To nije bio moj grijeh" i optužuje druge.	Kada učini kakvu pogrešku, kaže: "Pogriješio sam" i nauči lekciju.
Osjeća se žrtvom pred izazovima.	Zna da su izazovi najbolja škola.
Uvijek ima spremjan izgovor za neuspjeh.	Uvijek ima spremjan plan za uspjeh.
Vjeruje da postoji loša sreća.	Zna da rezultati ponajviše ovise o njemu samome.
Uvijek je "jako zauzet" i nikad nema vremena.	Puno se trudi i dosta vremena posvećuje uspjehu.
Neodgovoran je i samo obećava.	Odgovoran je i obvezuje se.
Okružen je izazovima i ne rješava ni jedan.	Rješava izazove jedan po jedan.
Ne ispunjava obećanja. Kad pogriješi, opravdava se.	Drži do riječi i ispunjava obećanja.
"Nisam tako loš kao drugi".	"Dobar sam, ali mogu bit i bolji".
Koristi slabe argumente i žestoke riječi.	Koristi jake argumente i mirne riječi.
Protivi se svima koji znaju više naglašavajući njihove nedostatke.	Poštije one koji znaju više i trudi se od njih nešto naučiti.
Razmišlja: "Ovo je moguće, ali teško."	Razmišlja: "Ovo je teško ali moguće."
Nije odgovoran i uvijek govori: "Radim svoj posao i to je dovoljno".	Osjeća se odgovornim za sebe i za svoj posao.
"Ovo je način na koji sam uvijek tako činio, ne postoji drugi".	"Želim naučiti još bolji način za nešto poboljšati".
Gubitnik gleda samo drvo koje treba posaditi.	Pobjednik uspijeva vidjeti šumu u cijelosti.
Gubitnik je DIO PROBLEMA.	Pobjednik je DIO RJEŠENJA.

Ilustrirala
Ana-Maria Zmijarević

PANOI OVE ŠKOLSKE GODINE

Veličanstvenih 53

1. odgojna skupina - odgajateljica Branka Todorić, prof.

Tomislav Gašpar
Vrgorac
Škola za dizajn, grafiku i održivu gradnju
Dizajner unutrašnje arhitekture
Moto: Vjera, ljubav i domovina.

Vladan Gustovarac
Milna, Brač
Graditeljsko-geodetska tehnička škola
Građevinski tehničar
Moto: Triba uvik bit' dite bez obzira na godine.

Marin Carević
Ploče
Pomorska škola
Pomorski nautičar
Moto: Šaka suza, vriča smija.

Mato Beljo
Prozor - Rama, BiH
Komercijalno-trgovačka škola
Komercijalist
Moto: Bolje dvi' male nego jedna velika.

*Dragi maturantice i maturanti,
u oceanu životnih mogućnosti
budite otvoreni
poput školjke
i sjajni poput bisera.*

*Vaši
odgajatelji*

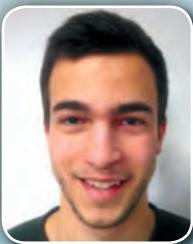

Nediljko Mandušić
Katuni
Tehnička škola za strojarstvo i mehatroniku
Tehničar za mehatroniku
Moto: Samo trening.
* Nogomet

Antonio Ivanac
Brela
Graditeljsko-geodetska tehnička škola
Građevinski tehničar
Moto: Uvijek teži životnom cilju.

3. odgojna skupina - odgajatelj Branimir Jukić, prof.

Luka Norac
Sinj
III. Gimnazija
Matematička gimnazija
Moto: Ma bit će dobro sve.

Kuzma Bracanović
Hvar
Privatna srednja ugostiteljska
škola "Wallner"
Kuhar
*Moto: Tko smisao života nije
tražio, taj nije ni živio.*

Ante Budija
Vrlika
Škola za dizajn, grafiku
i održivu gradnju
Grafičar pripreme
*Moto: Život je ono što traje,
a ne ono što prolazi.*

Rikardo Vrsalović
Gornji Humac, Brač
Turističko-ugostiteljska škola
Kuhar
Moto: Živi. Voli. Vozi.

4. odgojna skupina - odgajatelj Ivan Smoljić, dipl. uč.

Marijo Puljiz
Runovići
Turističko-ugostiteljska škola
Konobarski
*Moto: Pobjeđuju oni
koji misle da to mogu.*
* Nogomet

Ne puštaj u svoje srce mržnju,
ljubomoru, oholost, zavist...

Srce otvori za ljubav, mir,
dobrotu, vjeru i praštanje.

Ne zaboravi: ono što dopuštaš
je ono što će se nastaviti!

5. odgojna skupina - odgajatelj Senad Čaplja, dipl. ing.

Tomislav Brkušić
Hvar
Turističko-ugostiteljska škola
*Turističko-hotelijerski
komercijalist*
Moto: Šaka suza, vrića smija.

Mateo Zovko
Frankfurt, Njemačka
Privatna srednja škola
"Marko Antun de Dominis"
Hotelijersko-turistički tehničar
Moto: Deutschland über alles.

Antun Milatić
Svirče, otok Hvar
Graditeljsko-geodetska tehnička škola
Građevinski tehničar
Moto: Ne spavam, ne jedem, 24 sata vježbam.

Toni Martinić
Pučišća, otok Brač
Graditeljsko-geodetska tehnička škola
Arhitektonski tehničar
Moto: Nešto konstruktivno dolazi iz svakog poraza.

Dani Dragojević
Vela Luka
Škola za dizajn, grafiku i održivu gradnju
Dizajner unutrašnje arhitekture
Moto: Sve je dobro.

Tin Medini
Lastovo
Tehnička škola za strojarstvo i mehatroniku
Tehničar za mehatroniku
Moto: Easy come, easy go.

Luka Martinić
Pučišća, otok Brač
II. Gimnazija
Jezična gimnazija
Moto: Opusti se i uživaj.

Armend Jahaj
Pražnica, otok Brač
Turističko-ugostiteljska škola
Kuhar
Moto: Nikad ne odustaj od svojih ciljeva.

Filip Gačić
Hvar
V. Gimnazija "Vladimir Nazor"
Opća gimnazija
Moto: Krom. Jod. Dušik. Germanij.

Luka Cetinić
Vela Luka
Škola za dizajn, grafiku i održivu gradnju
Grafički dizajner
Moto: Punk it up!

Najveći dar koji možeš
nekome darovati je
vrijeme, jer kad
nekome daruješ
vrijeme, daruješ
mu dio svog života.

6. odgojna skupina - odgajateljica Jelena Lukšić, prof.

Matej Klišić
Nuštar
Pomorska škola
Pomorski tehničar
Moto: Sve ima svoj razlog.

Pavle Slaviček
Makarska
Ekonomsko-birotehnička škola
Upravni referent
Moto: Volim kornjače i ne moraju bit' kornjače.
** Košarka*

Karlo Herceg
Zadar
Škola za dizajn, grafiku i održivu gradnju
Grafičar tiska
Moto: Dobro je kralju.

Ivan Živaljić
Čačvina, Trilj
Pomorska škola
Pomorski nautičar
Moto: Živim kao šef do posljednjeg novčića.

Toni Čotić
Ploče
Pomorska škola
Pomorski nautičar
Moto: Nisam gladan, al' mogu poist.

Roko Romić
Metković
Škola likovnih umjetnosti
Grafički dizajner
Moto: Samo škola.

Vedran Metikoš
Milna, otok Brač
Pomorska škola
Pomorski nautičar
Moto: Find out what you love and let it kill you.

*Onaj tko odustaje nikada ne pobjeđuje; onaj tko pobjeđuje nikada ne odustaje.
Norman Vincent Peale*

7. odgojna skupina - odgajatelj Boris Bolanča, prof.

Jure Baturina
Vrlika
Prirodoslovna tehnička škola
Prirodoslovna gimnazija
Moto: Carpe diem.

Jakov Pavić
Livno, BiH
Pomorska škola
Pomorski nautičar
Moto: Do uspjeha nema ljeta. Moraju se koristiti stepenice.

Zoran Glavinić
Postira, otok Brač
Pomorska škola
Pomorski nautičar
Moto: For those about to rock we salute you.
* Glazbena sekcija i Nogomet

Petar Marinković
Bol, otok Brač
Pomorska škola
Tehničar za brodostrojarstvo
Moto: Pamet me je lovila, al' ja sam bio brži.

Josip Vidak Buljan
Makarska
Prirodoslovna tehnička škola
Prehrambeni tehničar
Moto: Some people need a high-five. In the face, with a chair.

8. a odgojna skupina - odgajateljica Željana Pužina, prof.

Mia Vukosav
Dusina, Vrgorac
Srednja škola
Dental centar Marušić
Dentalna tehničarka
Moto: Oko za oko, 100 € za zub.
* Plesna, dramska, Glazbena i Kreativna sekcija

Magdalena Varnica
Vrlika
Zdravstvena škola
Medicinska sestra opće njege
Moto: Uzmi sve što ti život pruža.
* Glazbena sekcija

Ivana Bučević
Knin
Zdravstvena škola
Medicinska sestra opće njege
Moto: So many years of education, yet nobody ever taught us how to love ourselves.
* Stolni tenis, Glazbena i Kreativna sekcija

Mirija Budić
Koštute, Trilj
Zdravstvena škola
Medicinska sestra opće njege
Moto: Do or do not.
There is no try.
* Aerobik

Matija Buljan
Grubine
Zdravstvena škola
Medicinska sestra opće njege
Moto: Čovjek koji ne pravi greške, obično ne radi ništa.

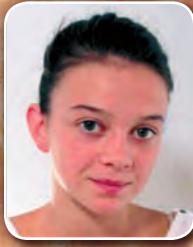
Marija Čubić
Budimiri, Trilj
Zdravstvena škola
Medicinska sestra opće njege
Moto: Sve dok imamo nadu, čeka nas budućnost.

8. b odgojna skupina

- odgajateljica Jelena Voroncov Eterović, prof.

Ani Mladinić
Pučišća, otok Brač
Zdravstvena škola
Fizioterapeutска tehničarka
Moto: Make your life story worth telling.
* Novinarska sekcija

Josipa Vuleta
Otok Dalmatinski
Zdravstvena škola
Fizioterapeutka tehničarka
Moto: Ni jedna tvrdjava nije neosvojiva, samo su neke nedovoljno napadnute.

Petra Krilić
Imotski
Zdravstvena škola
Dentalna asistentica
Moto: It's not how good you are it's how good you want to be.
* Novinarska sekcija

Kraljicu ne čini luksuzna haljina niti skupocjeni nakit nego divan karakter i pristojno ponašanje. Haljina se skine. Nakit se odloži. Ono što nosiš u sebi, to ostaje.

Petra Perkušić
Ugljane
Zdravstvena škola
Zdravstveno-laboratorijska tehničarka
Moto: *Underneath it all we're just savages.*
* Badminton i Novinarska sekcija

Ana Berković
Vela Luka
Zdravstvena škola
Farmaceutska tehničarka
Moto: *I keep dancing on my own.*
* Plesna i Dramska sekcija

Mia Vučković
Makarska
Zdravstvena škola
Fizioterapeutska tehničarka
Moto: *Život je kao poker.*
Trebaš imati sreću, hrabrost, nadu i naučiti kako se blefira...

9. a odgojna skupina

- odgajateljica Silvija Katavić, prof.

Tea Talaja
Sinj
III. Gimnazija
Matematička gimnazija
Moto: *Family don't end with blood.*

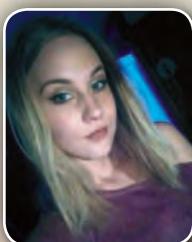

Dora Sekul
Bobovišća, otok Brač
Škola likovnih umjetnosti
Fotografski dizajner
Moto: *Najljepše stvari u životu su besplatne.*
* Aerobik

9. b odgojna skupina

- odgajateljica Deni Tudor, prof.

Victoria Antić
Vodice
Škola za dizajn, grafiku i održivu gradnju
Dizajner unutrašnje arhitekture
Moto: *Budi svoj i budi iskren, a kako čemo - lako čemo.*
* Glazbena sekcija

Marija Krištić
Hršćevani, Imotski
Zdravstvena škola
Medicinska sestra opće njegе
Moto: *Ne odustaj od onog što najviše želiš.*
* Plesna sekcija

Katarina Matulić
Postira, otok Brač
Ekonomsko-birotehnička škola
Ekonomistica
Moto: *Život voli samo onoga tko ga zaista živi.*
* Aerobik

Katarina Čavara
Knin
Prirodoslovna tehnička škola
Kemijska tehničarka
Moto: *Your only limit is you.*
* Badminton, Plesna i Glazbena sekcija

Karla Radojković
Milna, otok Brač
Prirodoslovna tehnička škola
Kemijska tehničarka
Moto: *Just don't let other people destroy your dream.*
* Glazbena sekcija

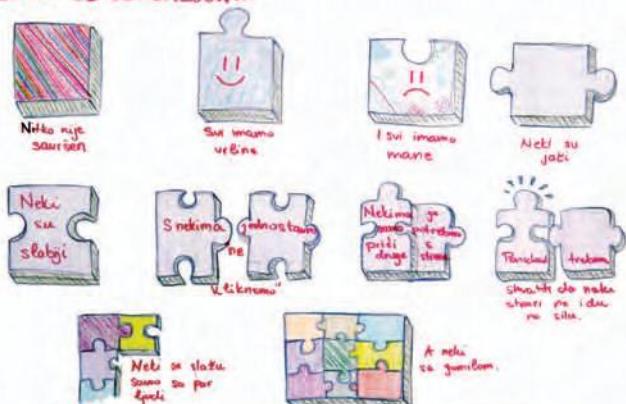

Veronika Perišić
Blato na Cetini
Komercijalno-trgovačka škola
Komercijalistica
Moto: *Sve što možeš danas, ne ostavljam za sutra.*
* Kreativna sekcija

RAZLIČITOSTI - NAŠE BOGATSTVO

Često čujemo savjet poput: „Usudi se biti drugačiji!“ ili „Budi ono što jesi.“ Na svijetu ne postoje dva ista živa bića pa tako ni dva ista čovjeka. Ne postoje dva ista „ja“ ni dva ista „ti“. Sve što je živo sadrži nešto posebno u sebi, nešto što nitko, baš nitko drugi, nema. Život čine originalni i to je jedna od njegovih najvećih odlika. Razlike su naše bogatstvo, no koliko ih zapravo cijenimo?

ŽIVOT JE SLAGALICA...

Cijenjica je da u životu poznajete različite ljudi. Sami biramo s kime ćemo se družiti. Ako pogrešno odaberemo nastat će kaos.

Ači ako dobro odaberemo,
sve će se uklopiti savršeno.

Zajedništvo je odlika prijateljstva

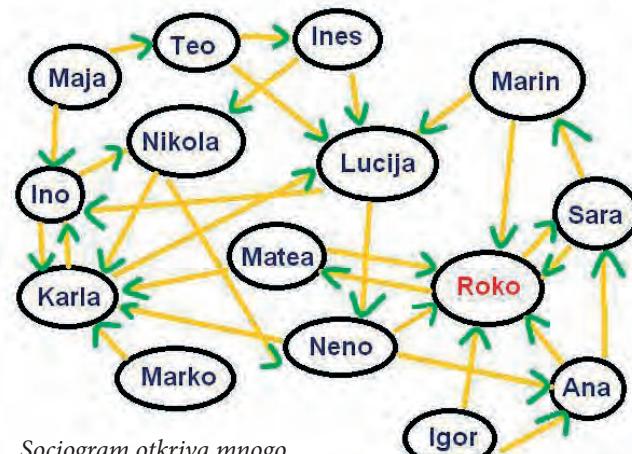
Kao ljudi društvena smo bića upućeni na druge. Tijekom života izgrađujemo se osobno, ali ostvarujemo tek zajedno, u društvu. Da bismo ostvarili kvalitetan život, preduvjet su kvalitetni odnosi. Njih se sklapa i gradi u svakom životnom razdoblju. Obitelj i rodbinske veze nasljeđujemo, ali smo zato u mogućnosti birati prijatelje. Najčešće su to osobe sličnih pogleda na život, srodnih stavova, približno istih navika. Za prijatelje rijetko biramo one koji imaju stavove oprečne našima ili su primjerice različite kulture ili vjeroispovijesti. Najčešći razlog tome krije se u našemu strahu od nepoznatog i drugačijeg.

Osim prijatelja, rado se družimo s osobama koje smatramo idealnima. Simpatiziramo ih po onom što uočavamo kod njih, a to isto smatramo iznimno važnom osobinom ili odlikom. To može biti po znanju, vještina, ljepoti, komunikaciji ili duhovitosti. Takve osobe postaju svojevrsne zvijezde u svojoj grupi bilo da je riječ o razredu, sportskom klubu ili pak odgojnoj skupini u Domu. S druge pak strane postoje pojedinci prema kojima imamo predrasude i koji su zbog toga najčešće izolirani. Mnogi od njih se povlače u sebe razvijajući tako osjećaj ne-

prihvaćenosti i manje vrijednosti. Na taj način često razviju negativan stav prema sebi, ali i skupini u koju se nisu uspjeli uključiti. Osim toga zakinuti su i za brojna prijateljstva koja su bili mogli ostvariti što se može odraziti na manjak njihova uspjeha u raznim područjima života. Jasno je da ne možemo biti prijatelji svima, ali zato možemo mnogima pomoći da se osjećaju važnima i prihvaćenima. Već samim time napraviti ćemo mnogo jer jedna izreka kaže: „Nikoga ne gledaj odozgo osim onda kad mu pružaš ruku kako bi ustao“.

AKO NISTE ZNALI

U sociologiji postoji smjer sociometrija koji se posebno bavi istraživanjima i mjerjenjima u malim društvenim skupinama radi utvrđivanja vrste i intenziteta odnosa koji se očituju unutar njih. Sociometriju je još 1934. razvio američki psihijatar europskoga porijekla Jacob Levy Moreno. On je zastupao stav da se preko sociološkog istraživanja mogu ispitati te zatim i poboljšati odnosi unutar manjih skupina poticanjem empatije među njenim članovima. Osnovno sredstvo takvog istraživanja je *sociometrijski test* kojim se pomoću pomno odabralih pitanja u tajno-

Sociogram otkriva mnogo

sti ispituje privlačnost odnosno odbijanje među članovima pojedine skupine. Grafički prikaz podataka koji su prikupljeni pomoću sociometrijske metode naziva se sociogram. Ove metode koriste i pojedini razrednici u školama. Već najobičnijim testom s pitanjima „Tko ti je najdraži u razredu, a tko najmanje drag?“ ili „S kim bi htio sjediti u klupi, a s kim ne?“ može se dobiti mnoštvo podataka o odnosima učenika unutar razreda. Tako je moguće ustvrditi omiljene ili izolirane učenike, uzajamne odnose pa čak i manje grupice odnosno klanove ako postoje.

Prohvaćanjem različitosti uljepšavamo svijet

PORUKA ZA KRAJ

Biti prijatelj ne znači samo voljeti one koje trebaš, nego i pomoći onima koji trebaju tebe.

FOTO JE

U ovoj rubrici predstavljamo vam učenike Josipu Protić i Marka Samodola. Osim što oboje pohađaju Školu likovnih umjetnosti i prvi su razred, zajednički im je i hobi – fotografija. U slobodno vrijeme fotografiraju različite motive. Neki od radova su im već bili izloženi. Pa eto, ovom prilikom, upoznajmo Josipu i Marka.

Josipa Protić je rodom iz Blata na Korčuli. Učenica je 8. a odgojne skupine. Kako nam kaže, fotografijom se ne bavi profesionalno, već kako bi zamrzla sve lijepе trenutke. Najviše voli fotografirati pejzaže. Dolaskom u Dom, odgajateljica Željana je prepoznala njezin talent te ju je pozvala da se pridruži Fotografskoj sekciјi. Na zajedničkoj izložbi u našem Domu izložene su joj neke od fotografija. Dvije godine zaredom na Međunarodnom natjecanju u kategoriji Filmska priča koje je održano u Zagrebu, osvojila je 2. mjesto. Osim fotografije bavi se i glazbom. Završila je osnovnu glazbenu školu i svira violinu. Želja joj je dogodine upisati srednju glazbenu školu, a u *Umjetničkoj* upisati smjer fotografski dizajner. Na naše pitanje što je zajedničko fotografiji i glazbi, odgovara nam: „Oboje su umjetnosti, a uostalom kao što oči prepoznaju pravi trenutak, tako uši prepoznaju pravu melodiju.“

Josipa Protić uz fotografiju obožava i glazbu.

NJIHOV MOTO

Marko Samodol dolazi iz Šibenika. Učenik je 4. odgojne skupine. Već na prijavnici za upis u Dom u rubrici *napomena*, Marko je napisao „Bavim se fotografijom“. Osim odgajatelja, za njegov najdraži hobi, ubrzo su saznali i ostali učenici s 4. kata. Na naše pitanje od kada se bavi fotografijom, odgovorio nam je: „Službeno od dvanaeste godine, a ne-slужbeno još otprije.“ Fotografira sve što mu se nađe u vidnom polju: portrete, ulične fotografije, pejzaže, arhitekturu. Do svoje četrnaeste godine fotografirao je tatinim fotoaparatom, a od tada ima svoj. Marko se, osim klasičnog fotografiranja, okušao i u snimanju bespilotnom letjelicom na daljinsko upravljanje, tzv. dronom. Foto zapisom je pratio brojne manifestacije u Šibeniku kao što su modne revije i Međunarodni dječji festival. Surađuje sa Hrvatskim fotosezom. Imao je niz samostalnih i klupskeh izložbi na području Šibensko-kninske županije. Jedna njegova fotografija je u sklopu zajedničke putujuće izložbe obišla preko 40 zemalja svijeta. Osim fotografiranja, Marko se bavi i snimanjem videozapisa. Između ostalog, izradio je i spot za šibensku klapu *Adriaticum*. Nakon što nas je oduševio svojim talentom na kraju nam je dodao: „Život stvara trenutke, trenuci stvaraju fotografije, a fotografije stvaraju film.“

Marko Samodol daje izjavu za HRT.

Josipa

✉jepota Jadrana

Shadow game

Svjetlo koje život znači

Režeksija života

Sreća

Vjetar u kosi

Šibenska nošnja

Zagrljaj

Jutarnja čakula

Pravi domaći

Znatiželjni dječji pogledi

JOSIP IVICA

ŽELIM PUTOVATI SVIJETOM

U ovom broju predstavljamo vam Josipa Ivicu, sestrjanog učenika 3. razreda Prirodoslovno-matematičke gimnazije koji iz godine u godinu niže brojne uspjehe. Evo što nam je talentirani Josip otkrio o sebi.

1. Josipe, iz Segeta pokraj Trogira, posegnuo si za Splitom i upisao III. Gimnaziju. Što te potaknulo da upišeš baš tu školu?

Oduvijek sam volio prirodoslovne znanosti, a pogotovo matematiku, tako da kad sam čuo za gimnaziju koja kombinira ta dva područja, nisam se više premišljao. Također, svi su govorili o tome kako je to najteža škola u Južnoj Hrvatskoj i zbog toga mi se učinilo zanimljivim prihvatiti toliki izazov.

2. Kako se snalaziš u Domu?

S obzirom na to da sam ovdje već dvije i pol godine, snalazim se posve dobro. Škola mi je doslovno 50 koraka od Doma, hrana je dobra, a sve skupa je vrlo jeftino.

3. Što ti se u Domu sviđa, a što bi htio promijeniti?

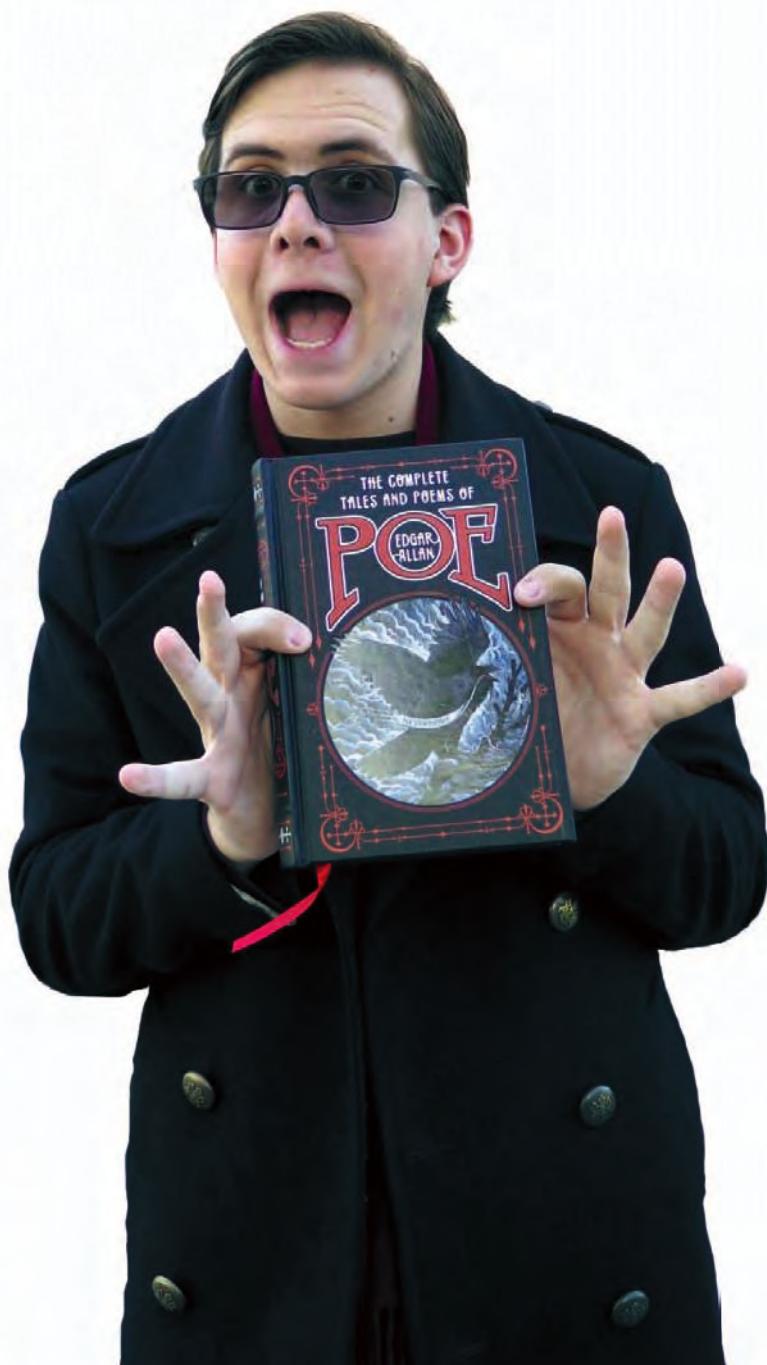
Sviđa mi se mnogo toga, uključujući raznolike sekcije slobodnih aktivnosti i česte odlaske u kazalište. Ne mogu sad navesti baš sve što želim promijeniti jer će se ovo objaviti u listu pa bi moglo izazvati gnjev mnogih. Bilo bi lijepo češće organizirati kvizove i debate.

4. Čuo sam da si uključen u neke od sekcija slobodnih aktivnosti. Koje su to sekcije i zašto si ih odabrao?

Trenutno sam uključen samo u Dramsku sekciju. Nisam se mogao uključiti u više sekcija jer se ipak moram posvetiti školi i natjecanjima. Inače, volim pisati drame pa sam htio vidjeti kako bi bilo glumiti. Obožavam i šah, samo što za njega nemam vremena.

5. Zanimljivo. Je li po tebi šah sport ili nije?

Šah jest sport. Naime, unatoč popularnom mišljenju da sport zahtjeva fizički napor, sport je zapravo bilo koja aktivnost koja zahtjeva dobro osmišljenu strategiju. Dolazi od riječi "disportare", što znači "odnositi" ili u prenesenom značenju "odvlačiti (pozornost)", odnosno zabavljati se nečim bezbrižnim da bi se skrenula pozornost sa stresnih događaja.

Josip oduševljen Poeom

6. Znam da velik dio vremena provodiš družeći se s knjigom, ali kako provodiš slobodno vrijeme?

Često se bavim programiranjem pomalo neobičnih programa, a također i pisanjem. Na primjer, imam program za podizanje hrvatske nacionalne svijesti koji kad se pokrene pušta budnice i prikazuje slike povijesnih ličnosti Hrvatske kao što su ban Jelačić, Stjepan Radić, Ante Starčević, itd.

7. Što voliš čitati? Koji ti je omiljeni žanr, a tko ti je najdraži pisac?

Volim čitati filozofske romane, tragedije i horore. Najdraži žanr mi je naravno horor, a najdraži pisci horora su mi Edgar Allan Poe i H. P. Lovecraft. Od ostalih pisaca volim Gogolja i Dostojevskog.

8. O čemu pišeš?

Pišem drame koje su najčešće povijesne ili mitološke i jedan apokaliptični roman. Također sam napisao i Egzipnokratski manifesto u kojem iznosim ideje egzipnokracije – sustava vladavine gdje vladaju isključivo visoko obrazovani i inteligentni.

9. Koliku važnost pridaješ ljubavi u svom životu?

Pridajem joj onoliko važnosti koliko i ona meni. Najviše književnih djela iz povijesti posvećeno je upravo njoj, što znači da nije uopće nebitna u životu.

10. Sudjelovaо si u raznim natjecanjima i postigao brojne uspjehe. Koje od njih bi izdvoji i zašto?

Sudjelovaо sam na šest županijskih natjecanja iz šest predmeta (Hrvatski, Engleski i Latinski jezik, Matematika, Fizika, Kemija). Jedino državno natjecanje na kojem sam bio je ono iz Hrvatskog jezika prošle godine. Hrvatski jezik jedan je od najtežih jezika na svijetu, zato je još veći uspjeh dospjeti do državne razine.

11. Čuo sam da si tijekom zimskih praznika bio u Americi. Po čemu je Amerika bolja od Hrvatske, a po čemu gora?

Amerika se smatra najrazvijenijom zemljom svijeta, ali iz mog iskustva, oni tamo žive mnogo gore nego mi Hrvati. Svi plaćaju ogromne poreze, ne postoji zdravstveno osiguranje za svih te imaju ogromni broj beskućnika. Prednosti gotovo i nema, osim velikog doprinosa znanosti i istraživanju svemira.

12. Koji su ti planovi za budućnost?

Vjerojatno ћu upisati PMF u Zagrebu ili Splitu, a još se dvoumim između smjerova matematika + fizika i matematika + informatika. Osim toga, htio bih se ba-

$$4x(4x6-6)=72$$

viti politikom te jednog dana postati član Europskog parlamenta. Još od malih nogu, san mi je proputovati svijet, vidjeti i iskusiti razne kulture i običaje...

13. Koji je tvoj životni moto?

Vodi se razumom, ali ne zanemari srce. Jedno bez drugog ne ide, a omjer je veoma važan.

14. I za kraj, što poručuješ čitateljima?

Ako ništa drugo, barem se trudite biti primijećeni u životu.

U ime Novinarske sekcije razgovarao Tonči Gabelić

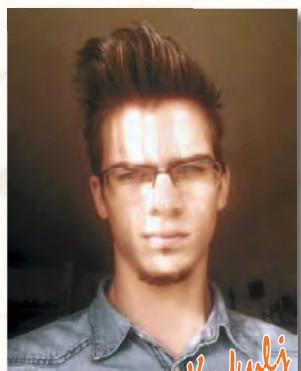
ČEŽNJA

Rado vjetar mrsi prste
Koji bole jer ne dosežu
Srce što ga magla krije
U svakoj kosti čežnja vrije.

Šumu svoju želim posjec̄
Da pod nebom možeš leć
I da šuma tvoja raste
Da se skrijem, da te nađem.

Kriju te od mene zvuci
Tvojih krošnji koje šute
U tvom jezeru se želim oprat̄
Od svoje grešne tamne duše.

Rado vjetar mrsi prste
Koji bole jer ne dosežu
Srce što ga magla krije
U svakoj kosti čežnja vrije...

Marijan Kukulj

IZGUBLJENI ANĐEO

Ta riječ što čuh probode me kao strijela
Slomila je moje srce na dva dijela,
Svaka pomisao da te više nema
Dušu lomi kao tužna poema.

Krilima bijelim ti nebom prođi,
U snovima mojim dođi.
I svaki pogled tvoj
Izmamio bi osmijeh moj.

Kad shvate da te nema
Poletjeli bi andeli nebom
U nadi da se vratre s tobom.

Al' ne. Ja te odala ne bi
Već bi čekala da jutro svane
Skrivena s tobom ispod neke grane.

Petra Krilić

Klara Beljo: Odlazak u svijet glazbe (olovka)

MOJOJ VOLJENOJ

Hladan sam prije bio,
Gubio sam svaku nadu.
Život mi nije bio mio,
Osjećaji me iz ponora vadu.

A kad je u moje srce došla,
Ono ljubavlju nije prazno više,
Kao da je iz samog neba pošla,
Nove osjećaje strašću mi riše.

Ona je moj anđeo, anđeo sreće.
Sretan sam kad ugledam njene oči.
Dok letim u ljubavi sve veće i veće,
Kao u najljepšoj zvjezdanoj noći.

Tvoj sam i uvijek ću biti,
Znaj život ti svoj dajem!
I pred tobom neću ništa kriti,
Ni za što ne želim da se kajem.

Zato jer te neopisivo volim!

Ivo Matulić

BUDIM SE U POEMI

Zapitaš li se ponekad noću zašto ne možeš spavati? Prema legendi ne možeš zaspati jer si budan u nečijem snu. Prema realnosti razlog je tvoj unutrašnji nemir. Neki će reći stres, a ostali da je za sve krije zaljubljeno srce. No postoje ljudi koji nisu mogli spavati iz razloga tog što su stvorenii za noć.

Ne znam mnoga stvari poput zašto se loše stvari događaju dobrim ljudima ili zašto je nebo plavo ili kako to zvijezde ispunjavaju nebo, ali znam da mjesecu nema bolje i lošije, on sjaji jednako za sve. Svi smo mi različiti, no što smo nego padnute zvijezde u želji da se vratimo u raj. Sjedim na krovu i promatram zvijezde, nadajući se da će jedna pasti za mene, moleći da bar samo jedna odabere žrtvovati sebe u ime ljubavi. Možda to nisu bile zvijezde, nego karta za bijeg iz ovog mjesta. No nije to u zvijezdama,

Marko Samodol: Budi iznad crno-bijelog svijeta (fotografija)

već u vječnom mjesecu koji iznosi mrtvu ljubav van. Kao nož u srce. Kao valovi od stijene. Kao vatra u šumi. Poput mene k tebi. Plakala sam tisuće slomljenih sunca samo da bi vidjela mjesec posljednji put. Neki ljudi kradu mjesec s neba i kažu kako je to samo mjesec. Ja gledam u nebo i mislim kako je on puno više od toga. Kako smo lijepo slijepi ignorirajući male stvari u nama dok baš ti maleni dijelovi nam daju snagu za učiniti najljepše stvari. A kada naučiš nešto lijepo o sebi, zapitaj se što još predivno skrivaš. Nemoj da te bude strah dubina, već plitkog života. Ponekad se trebaš utapati u osjećajima kako bi naučio plivati. Sjeti se kako si malen zalijevao cvijeće tako da bi se počelo prelijevati van jer nisi znao kada prestati davati. Mnogi te neće razumjeti jer tvoje srce krvari boje kakve svijet nikada prije nije vidio. Kako si vatra u nutrini tako mjesec odasjava s tvoje kože. Tamo gdje je nekada bilo srce sada je mjesec. To ne znači da si slomljen. To je samo tvoja putanja.

Promatrujući sivilo oko mene primijetim kako mi se nebo smiješi nazad kao da je znalo malo više o meni svake noći. Što bih ja tada poželjela? Bar jednom da budem poema, ne pjesnik. Danas je šuma mračna, stabla su tužna, svi leptiri imaju slomljena krila. Ponekad srce mora biti slomljeno kako bi ispuzalo iz svog kaveza. U tom trenutku svakom je potreban netko da bude njegov mjesec u mračnoj noći. Slomljeni će uvijek moći voljeti snažnije. Jednom kada budeš u mraku naučiš cijeniti sve što sjaji. Na kraju shvatiš da si cijelo vrijeme bio upravo mjesec. Mjesec načinjen kaosom i zvijezdama. A ljudi su uvijek bili tu kako bi sjajio. Jesu li oni bili sunce? Ne, bili su mrak.

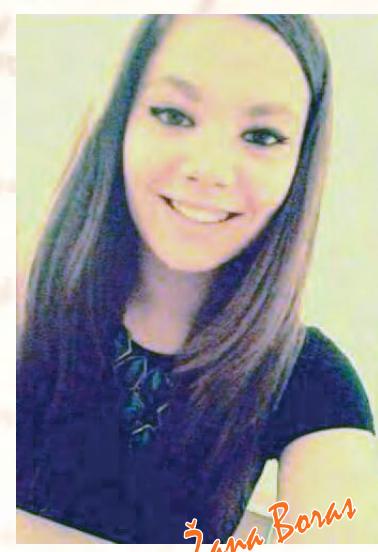
Petra Perković

SUTRA

Zapitate li se ikada što je to zapravo „sutra“? Je li to samo dan koji dolazi iza današnjeg ili nešto više? Sutra je buduće vrijeme. Vrijeme koje tek dolazi. Sutra je za nas veliki upitnik, zagonetka... Upravo u tome što je „sutra“ zagonetka i je tako zanimljivo nam. Nikad ne možemo znati što će se dogoditi, ne možemo čak ni predvidjeti... Ipak, rekla bih, nismo mogli predvidjeti. Ušli smo u začarani krug svakodnevnice kojoj zapravo možemo vidjeti i kraj i početak. Započinjemo dan starim navikama, kojih se bez obzira na sve, držimo i čuvamo ih, što je dobro, ali to je jedna konstanta koja se ne mijenja. Promjene su rijetke i iznenadne, ne očekujemo ih. Ne mijenjamo ništa, niti se trudimo nešto promijeniti. No, s druge strane, žalimo se kako se ništa ne mijenja. Zašto? Je li to zbog usađenog nam mentaliteta? Vampimo za promjenama, a sjedimo i ne pokušavamo učiniti nešto usprkos tome. Pomalo vlada i apatija, kao stanje koje ne možemo promijeniti. Bezvoljni smo i ne činimo ništa za to fascinirajuće sutra. I onda opet ulazimo u začarani krug svakodnevice, što je žalosno. Puno bismo toga mogli postići, samo kad bismo se pokrenuli. Točnije rečeno, kad bismo pronašli pojedinca koji će sve to pokrenuti jer „zašto bih ja, kad nije on“.

Bojimo se promjena i onog što one donose. Svakodnevica je sigurnost, a svatko voli sigurnost. Strah nas je riskirati, bojimo se ishoda. Suprotno tomu, rijetko se nađe pojedinac kojeg nije strah rizika i koji se svemu protivi. Zašto? Savršeno opisano je u riječima youtubera Amira Hadžića „Jer onaj tko

je protiv znači nešto, ima neku težinu u društvu. Onaj tko je za, stopi se s masom, nebitna brojka, ali onaj tko je protiv se istakne.“ Iako određena stvar, odnosno promjena, donosi dobro, postoje pojedinci koji se uvjek protive. Njima, izgleda, ne smeta aktualno stanje, iako i nije baš najbolje i svjesni su toga. Zaista smo upali u stanje da izgleda kao da nemamo izbora, a imamo ga. Pomisao da se ne može ništa napraviti nas je uništila. Opće stanje apatije je ubilo svaku nadu u bolje sutra. Sve manje truda se ulaže. Iako je originalno tema ovog sastava bila „Kako vidim svoje sutra?“ nisam mogla ne osvrnuti se na postojeće stanje. Za mene vrijedi da nas trud i ulaganje u sebe mogu dovesti do željenog mesta i položaja. Smatram, da iako vlada opće mišljenje da pojedinac sam ne može ništa, on može puno toga učiniti. Na kraju, sve počinje od pojedinca, a mi, izgleda, nismo u stanju to cijeniti. Moje sutra se sastoji od daljnog školovanja i truda za isto. Težim nečemu boljem i višem i planiram ispuniti svoje ambicije, koliko god to sada izgleda nemoguće. Jednostavno, želim ispuniti svoje snove bez obzira na ljude oko sebe.

Žana Boras

Ami Mladinić

UVENULA RUŽA

Ponekad
U tišini...
Na smisao života
Misao nam poleti

Da dokaže da smo vrijedni
Da dokaže da smo tu
Ali što ako je to sve igra
Što u gustoj magli rješenje skriva

Leti dan,
Još brže će noć,
Dok ti shvatiš
Da život će ti uzalud proć

Dio duše
Uz mene još je veže
Na hladnom pokrivaču
Blijeda miruje

Ta uvenula mlada ruža...

NE SUDI KNJIGU PO KORICAMA

Živimo u 21. stoljeću te si često volimo pridodavati epitet „modernog“ društva. Neprestano si laskamo tvrdeći kako smo evoluirali u savršeno misaono biće bez mana, najsavršeniji produkt evolucije. O sebi najčešće govorimo samo u superlativima i smatramo da su naši postupci nepogrešivi. Svojim postupcima, nažalost, svakodneno dokazujemo upravo suprotno, tj. da smo primitivniji čak i od amebe. Tužno je kako mislimo samo na sebe i svoje potrebe, a pritom zanemarujemo osjećaje drugih. Kao primjer ču navesti osuđivanje drugih na osnovi onoga što nose na sebi, čime se ruši svaka pomisao na osviještenost o razlikama u društvu.

Na putu od škole do kuće, u autobusu, na kavi, ili pak na stanici nerijetko se može čuti nešto po-

Marin Babić: Indijanac [tempera]

put: „Pogledaj se na šta sličiš u tomu“, ili „Kako si to mogao obuć sinko/ćerce?“, a nađu se i oni koji misle da su duhoviti pa dobace: „To nije bilo u modi ni kad je bilo u modi.“

Osoba koja sebi daje za pravo izgovoriti takve gluposti, u tom se trenutku osjeća superiorno i nadmoćno. Ponižavajući druge, takva osoba uzdiže sebe u očima svoga društva. Takvo društvo vrlo rado prihvata ruganje i s nestrpljenjem čeka svaku novu priliku i žrtvu da na njoj iskali svoje komplekse. S druge pak strane, stoji ponižena osoba koja se svim silama trudi uklopiti u društvo. To joj nažalost ne polazi za rukom upravo zato što ju je najprimitivnija ameba pred svima osudila na propast.

Iako postoje osobe koje se neće obazirati na ono što im drugi govore, pojedinci nisu dovoljno emocionalno jaki da bi mogli pretrpjeti svakodnevna poniženja i uvrede. Takve osobe vrlo lako mogu upasti u depresiju i izgubiti samopoštovanje. Da stvar bude još gora, sebe mogu dovesti i do još gorih stanja o kojima svakodnevno imamo priliku čitati u novinama. A zašto? Sve zato što se iskompleksiranoj osobi tako prohtjelo i želi ispasti glavna „faca“ u svom društvu. Stoga dobro promislite prije no što sljedeći put uperite prstom u neku osobu i narugate joj se zbog odjeće koju nosi.

I zapamtite:

NE SUDITE OSOBU
PO ONOME ŠTO NOSI NA SEBI,
VEĆ PO ONOME ŠTO NOSI U SEBI.

Tonči Gabelić

ROBOTIKA DANAS

Svaki elektro-mehanički sustav koji služi kao pomoć ljudima te umjesto njih obavlja određene zadatke, nazivamo robotom. Znanost koja se bavi robotima naziva se robotika. Taj termin skovao je Isaac Asimov u svom kratkom SF radu iz 1941. pod nazivom *Liar!*

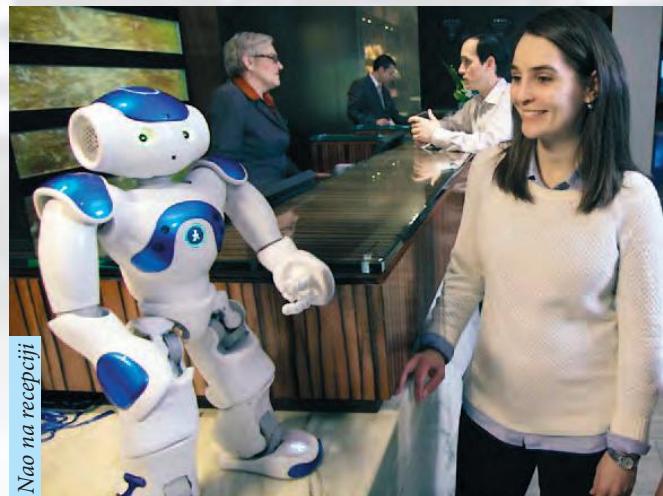
TRI ZAKONA ROBOTIKE

1. Robot ne smije ozlijediti čovjeka, niti zbog svoje neaktivnosti dopustiti da ljudsko biće bude ozlijedeno.
2. Robot mora slušati čovjekove naredbe, osim u slučaju kad bi te naredbe kršile prvi zakon.
3. Robot mora štititi sebe, osim kad bi to kršilo prvi i drugi zakon.

Zakone je napisao Isaac Asimov, američki pisac fantastike i biokemičar. Kasnije je dodao nulti zakon koji glasi: Robot ne smije ugroziti čovječanstvo ili ga dovesti u pitanje.

Roboti se danas koriste u različite svrhe, a evo nekoliko zanimljivih primjera:

Nao je visok 58 cm i težak 5,4 kg te radi na recepciji jedne banke. Svoj prvi radni dan Nao je poslužio 18 klijenata pružajući informacije gestikulacijama. Zasad govori japanski, engleski i kineski, a dizajniran je da odgovara čak na 19 jezika. Razvila ga je francuska tvrtka Aldebaran Robotics. U banci još razmišljaju o uporabi robota za strane klijente uoči Olimpijskih igara u Tokyu 2020. godine.

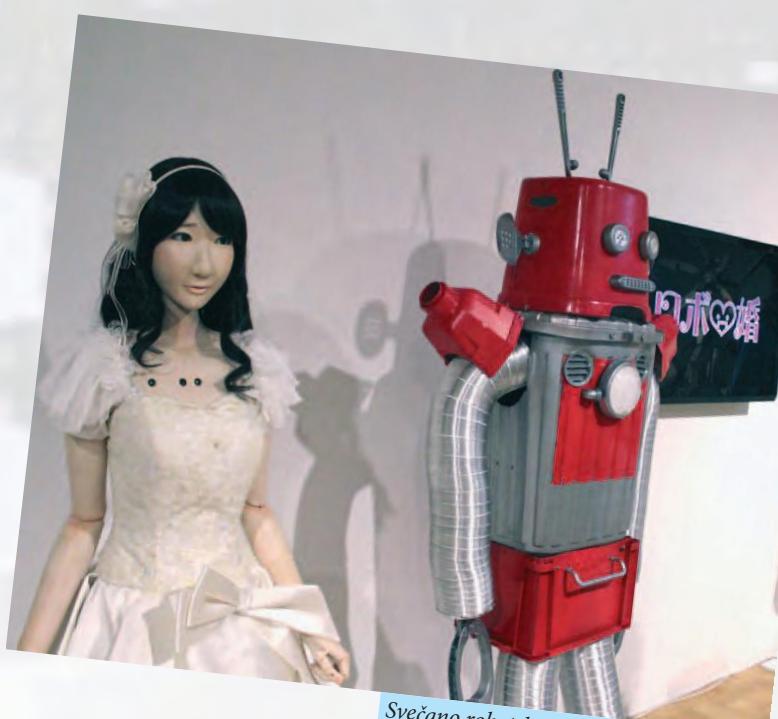

Nastanak žene robota

Geminoid F je žena robot koja može govoriti te proizvesti čak 65 različitih izraza lica. Japanski inovator Hiroshi Ishiguro je izjavio kako mu je cilj napraviti robota za kojega će ljudi misliti da je pravo ljudsko biće. Ovaj robot može se smijati, pomicati obrve i usne te napraviti zagonetan ili zbumjen izraz lica, korištenjem mehaničkih motora ispod gumenе kože. Ishiguro tvrdi kako njegov robot može biti manekenka, hostesa ili zamjenska učiteljica.

Prvo robotsko vjenčanje održalo se u Tokyu, a vjenčali su se mladoženja Frois i njegova humanoидna partnerica Jukirin. Nakon vjenčanja je organizirana zabava na kojoj su "mladenci" otplesali prvi ples.

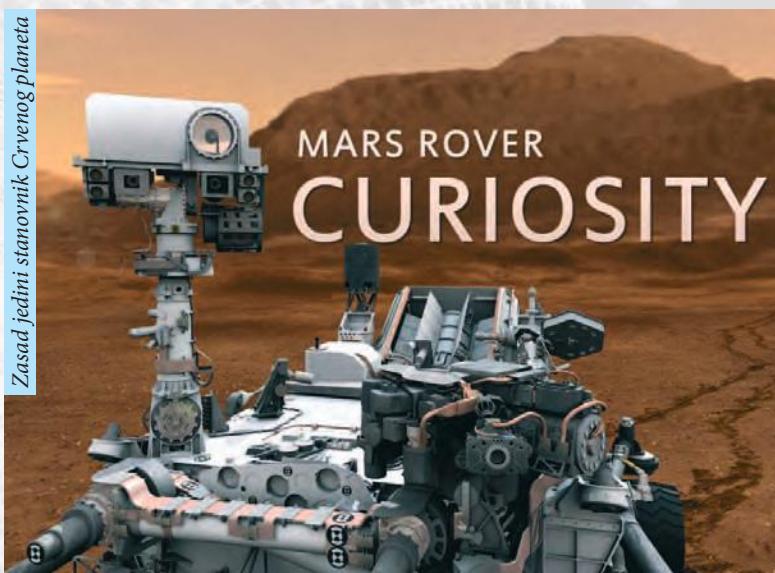
Svečano robotsko vjenčanje

Naravno, u robotici nije sve tako nježno i romantično. Nedavno je proizведен pravi robotski div nazvan Kuratas. S četiri i pol tone težine i četiri metra visine može se smatrati žestokim borbenim robotom, spremnim za različite ratne i krizne situacije.

Najkompleksniji robot ikad napravljen smatra se Curiosity. NASA ga je poslala na Mars gdje obavlja istraživačku misiju šaljući podatke natrag na Zemlju.

Prilog pripremio **odgajatelj Goran Samardžić**

Odgajatelj Goran Samardžić u učionici

Odgajatelj Goran Samardžić je inače po struci profesor informatike i tehničke kulture. U slobodno vrijeme radi kao predavač robotike u udruzi *Inovatic*. Udruga djeluje u sklopu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta u Splitu.

Okuplja učenike osnovnih i srednjih škola kojima je hobi robotika. Postižu zapažene rezultate na županijskim i državnim natjecanjima *Croatian Makers lige*. Na naše pitanje odgajatelju Goranu što ga je privuklo da se bavi time, uz smijeh nam je odgovorio: „Roboti su zanimljivi zato jer rade točno ono što im naredimo.“

ODGONETANJEM ODAJNI DOSADU

Vreća

Nemam masu, možeš me vidjeti, a svaku ču vreću učiniti lakšom. *Tko sam ja?*

Plaža

Čovjek hoda po pješčanoj plaži koja je dosta udaljena od mora. Okrene se za 180 stupnjeva i ne vidi svoje tragove. *Kako je to moguće?*

Semafor

Gdje krećeš na crveno, a staješ na zeleno?

Sinovi i očevi

U sobu ulaze 2 sina i 2 oca. U sobi je konobarica koja kaže da će svakom čovjeku donijeti točno jedno piće. Konobarica se vrati s 3 pića te je svaki čovjek dobio svoje piće. *Kako je to moguće?*

Mađioničar

Neki mađioničar može držati dah 7 minuta u velikom staklenom kaveznu punom vode. Do njega dolazi dječak koji kaže da može izdržati 30 minuta pod vodom. Mađioničar mu ne povjeruje te se oni oklade u 1000 kuna. Na kraju dječak uspije te dobi 1000 kuna od mađioničara. *Kako je to moguće?*

Prilog pripremio

Mateo Dujić

Vozači mozgaju

4 Kamiona dolaze do raskršće na kojem se ne zna koja je cesta glavna, a koja sporedna. U isti čas sva 4 kamiona krenu, ali ipak ne dođe do sudara. *Zašto se nisu sudarili?*

Zagonetna stvar

Kad me trebaš, odbaciš me, a kad me ne trebaš onda me uzmaš natrag. *Tko sam ja?*

Otvarač/zatvarač

Zatvorim se da otvorim, a kada se otvorim onda zatvorim. Nikad nisam mokar, a oko mene je voda. *Tko sam ja?*

Breskve

Kako 9 breskvi podijeliti na 10 ljudi?

Rat

U nekom ratu na granici između dvaju država bilo je 45 ranjenika.

U kojoj su od te dvije države oni bili pokopani?

Spavanje

Čovjek je ležao na krevetu i nije mogao zaspati. Zatim, dignuo se iz kreveta, nazvao neku osobu i umjesto da započne razgovor, čim mu se sugovornik javio, poklopio je slušalicu, legao u krevet i zaspao. *Kako je to moguće?*

Vreća: rupe; Plaža: hodoao je natrasike; Semafor: lubenica; Sinovi i očevi: sed, tata i sin; Mađioničar: dečak je uzeo staklenu posudu, okrenuo je naopako, stavio na glavu i tako išao pod vodu; Vozaci mozgaju: Svih su skrenuli udesno; Zagonetna stvar: sdro; Otvarač/zatvarač: pokretni most; Breskve: napravimo sok od breskvi; Rat: ne pokopavamo ranjenike; Spavanje: u sobi pokraji je bio susjed koji je glasno hrkao. Kad ga je nazvao, hrkač je prestao s hrkanjem Zagonetka: Spremaju: tako išao pod vodu; Zagonetke: Otvarač/zatvarač: pokretni most; Breskve: napravimo sok od breskvi; Rat: ne pokopavamo ranjenike; Spavanje: u sobi pokraji je bio susjed koji je glasno hrkao. Kad ga je nazvao, hrkač je prestao s hrkanjem jer se probudio.

EVO I VICEVA

Intervju za posao u jednoj tvrtki:

- Znate li engleski?
- Da.
- Znate li što znači riječ **allow**?
- Znam.
- Upotrijebite je u rečenici.
- Allow, tko je na telefonu?

Igrač razgovara o prelasku u novi nogometni klub pa pita:

Koliko ću zaradivati?

- U početku milijun, a poslije sve više i više.
- Dobro, onda ću doći poslije.

Što je to brzina svjetlosti?

- Kada penzioner ugleda prazno mjesto u busu.

Zašto se plavuša posipa čilijem?

- Pravi se ljuta.

Hvali se Mujo Hasi:

- Haso, vidi ti moje Fate, jučer naučila plivati, a danas već sat vremena roni!

Šta rade radnici u tvornici oružja?

- Ubijaju se od posla!

Sin pita oca:

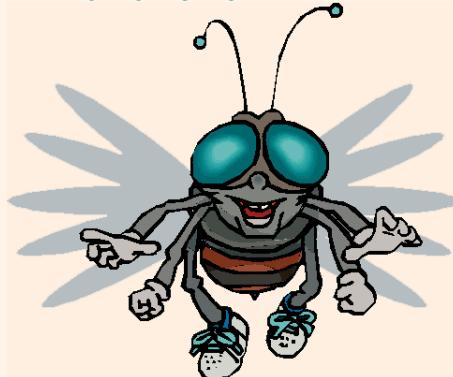
- Je li istina da u nekim djelovima Afrike muškarac ne upozna ženu sve dok se ne vjenčaju?

A otac će njemu:

- Tako ti je, sine moj, u svim zemljama.

Kako se smije zla muha:

- Mu ha ha ha.

Dode Mujo kući i pita Fatu:

- Fato, gdje su djeca?
- Na engleskom.
- Ok! Where are the children?

Grafit na jednom fakultetu:

- Tu me cijene, tu kupujem!

Dode djevojka u ljekarnu i upita:

- Imate li test za trudnoću?
- Imamo.
- A jesu li pitanja teška?

Kada opljačkaš banku to je zločin.

Kada banka opljačka tebe to je biznis.

Žena viče na muža preko telefona:

- Lijepo sam ti rekla da dolazim za pet minuta, a ti me zivkaš svakih pola sata!

Nakon propovijedi pita svećenik nemirnu djevojčicu:

- Zašto ti hodaš po crkvi dok svi ostali sjede?

A ona će na to kao iz topa:

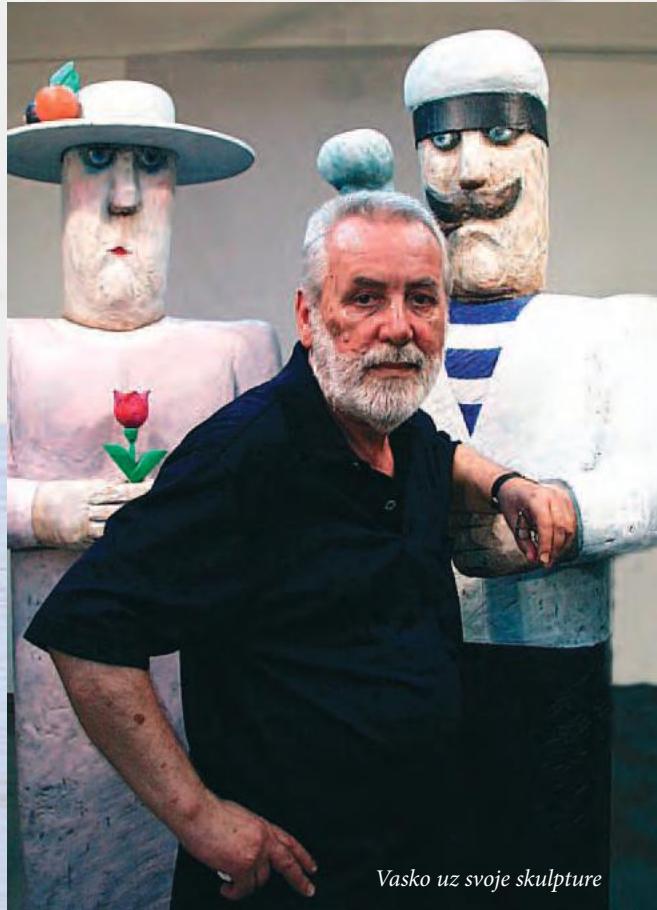
- A zašto ti govorиш dok svi ostali šute?

PORTRET VELIKANA

Vasko Lipovac: Biciklisti

Vasko Lipovac

Vasko uz svoje skulpture

Vasko Lipovac poznati je hrvatski slikar, kipar, grafičar, ilustrator, ali i scenograf te jedan od najistaknutijih umjetnika na našim područjima.

Roden je 1931. u Škaljarima kod Kotora, a školovao se na Zagrebačkoj akademiji primijenjenih umjetnosti. Proslavio se za vrijeme dugogodišnje suradnje s majstorskom radionicom Krste Hegedušića. Godine 1967. dolazi u Split koji postaje njegovo doživotno prebivalište u kojem stvara svoj vlastiti figurativni svijet.

Za oblikovanje maštovitih likova služio se različitim bojama, materijalima i oblicima, ali središte njegova interesa uvijek je bila ljudska figura. Najpoznatiji je bio po minimalističkoj figuraciji i uporabi intenzivne nemodulirane palete. Radio je u raznim tehnikama, vrlo vješto obrađujući polirani metal, drvo, terakotu i poliester za izradu svojih skulptura.

Vaskove izložbe događale su se samo onda kada bi on zaokružio jedan dio svog rada te ga smatrao dovoljno vrijednim izlaganju pogledima javnosti.

Kontinuiranim umjetničkim djelovanjem priskrbio je niz nagrada za skulpturu, ilustraciju i javne spomenike, a u svibnju 2006. dobio je i nagradu za životno djelo.

Umro je 4. srpnja 2006. u Splitu te ostavio svoj bogati opus naslovljen „Ostavština za budućnost“.

Prilog pripremio Tonči Gabelić